Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 14ης Δεκεμβρίου 2017*

«Αίτηση αναιρέσεως – Ντάμπινγκ – Κανονισμός (ΕΕ) 502/2013 – Εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Κίνας – Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 – Άρθρο 18, παράγραφος 1 – Συνεργασία – Έννοια των "απαραίτητων πληροφοριών" – Άρθρο 9, παράγραφος 5 – Αίτημα ατομικής μεταχειρίσεως – Κίνδυνος καταστρατηγήσεως»

Στην υπόθεση C-61/16 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 4 Φεβρουαρίου 2016,

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους L. Ruessmann, avocat, και J. Beck, solicitor,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Giant (China) Co. Ltd**, με έδρα το Kunshan (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τον P. De Baere, avocat,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, εκπροσωπούμενο από την H. Marcos Fraile, επικουρούμενη από τους B. O'Connor, solicitor, και S. Gubel, avocat,

καθού πρωτοδίκως,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους J.-F. Brakeland και M. França, καθώς και από την A. Demeneix,

παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο τμήματος, C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (εισηγήτρια) και K. Λυκούργο, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: C. Strömholm, διοικητική υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 15ης Μαρτίου 2017,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 26ης Ιουλίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτηση αναιρέσεως, η European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 26ης Νοεμβρίου 2015, Giant (China) κατά Συμβουλίου (T-425/13, μη δημοσιευθείσα, στο εξής αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2015:896), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 502/2013 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 990/2011 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ύστερα από ενδιάμεση επανεξέταση κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 (ΕΕ 2013, L 153, σ. 17, στο εξής: επίδικος κανονισμός), καθόσον αφορούσε την Giant (China) Co. Ltd (στο εξής: Giant).

I. Το νομικό πλαίσιο

2 Κατά τον χρόνο διεξαγωγής της έρευνας η οποία κατέληξε στην έκδοση του επίδικου κανονισμού, οι διατάξεις για τη λήψη μέτρων αντιντάμπινγκ από την Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνονταν στον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22, στο εξής: βασικός κανονισμός).

3 Η αιτιολογική σκέψη 28 του βασικού κανονισμού είχε ως εξής:

«Είναι ανάγκη να προβλεφθεί ότι, όταν τα μέρη δεν συνεργάζονται κατά τρόπο ικανοποιητικό, είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν άλλα στοιχεία προς εξαγωγή συμπερασμάτων και ότι τα στοιχεία αυτά ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκά για τα μέρη από εκείνα που θα υπήρχαν αν είχαν συνεργασθεί.»

4 Το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού αυτού όριζε τα εξής:

«α) Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς [...], η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή την τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας, ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην Κοινότητα για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης, αν χρειάζεται, ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους.

Μία κατάλληλη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς θα επιλέγεται με εύλογο τρόπο, αφού ληφθεί δεόντως υπόψη κάθε αξιόπιστη πληροφορία διαθέσιμη κατά τη στιγμή της επιλογής. Επίσης θα λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές προθεσμίες· όπου είναι σκόπιμο, θα χρησιμοποιείται μία τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς η οποία εμπλέκεται στην ίδια έρευνα.

Οι υποκείμενοι σε έρευνα θα ενημερώνονται, αμέσως μετά την έναρξή της, σχετικά με την τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς που προβλέπεται να χρησιμοποιηθεί, και θα έχουν προθεσμία δέκα ημερών για να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους.

β) Στις έρευνες αντιντάμπινγκ που αφορούν εισαγωγές από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, το Βιετνάμ και το Καζακστάν, καθώς και από οποιαδήποτε χώρα χωρίς οικονομία της αγοράς που είναι μέλος του [Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ)] κατά την ημερομηνία έναρξης της έρευνας, η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 6, εάν αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που θα υποβάλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην έρευνα και με βάση τα κριτήρια και τις διαδικασίες που περιλαμβάνονται στο στοιχείο γ), ότι υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος. Άλλως εφαρμόζονται οι κανόνες που καθορίζονται στο στοιχείο α).

[…]»

5 Το άρθρο 5 του εν λόγω κανονισμού είχε ως εξής:

«[…]

10. Στην ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας αναγγέλλεται η έναρξη έρευνας, κατονομάζονται το προϊόν και οι χώρες που πρόκειται να αποτελέσουν αντικείμενο της έρευνας, παρουσιάζονται περιληπτικά οι ληφθείσες πληροφορίες και ορίζεται ότι όλα τα συναφή στοιχεία πρέπει να κοινοποιηθούν στην Επιτροπή· επίσης καθορίζονται οι προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να αναγγελθούν τα ενδιαφερόμενα μέρη, να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να υποβάλουν τυχόν στοιχεία, προκειμένου οι εν λόγω απόψεις και τα στοιχεία να ληφθούν υπόψη κατά την έρευνα· ακόμη, καθορίζεται η προθεσμία εντός της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη δύνανται να ζητήσουν να γίνουν δεκτά σε ακρόαση από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 5.

11. Η Επιτροπή ενημερώνει τους εξαγωγείς, τους εισαγωγείς και αντιπροσωπευτικές ενώσεις τους που γνωρίζει ότι ενδιαφέρονται, καθώς και τους εκπροσώπους της χώρας εξαγωγής και τους καταγγέλλοντες σχετικά με την έναρξη της διαδικασίας· επίσης, χωρίς να προβλέπεται η ανάγκη προστασίας εμπιστευτικών πληροφοριών, παρέχει το πλήρες κείμενο της γραπτής καταγγελίας που έχει λάβει βάσει της παραγράφου 1 στους γνωστούς εξαγωγείς και στις αρχές της χώρας εξαγωγής, και ακόμη το θέτει, εφόσον της ζητηθεί, στη διάθεση των άλλων εμπλεκόμενων ενδιαφερομένων μερών για την υπόθεση. Όταν ο αριθμός των εμπλεκομένων εξαγωγέων είναι ιδιαίτερα μεγάλος, είναι δυνατόν το πλήρες κείμενο της γραπτής καταγγελίας, σε αντίθεση με τα προβλεπόμενα παραπάνω, να παρέχεται μόνο στις αρχές της χώρας εξαγωγής ή στην οικεία εμπορική ένωση.

[…]»

6 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού όριζε τα εξής:

«Στα μέρη που λαμβάνουν τα ερωτηματολόγια που χρησιμοποιούνται σε έρευνα αντιντάμπινγκ τάσσεται προθεσμία 30 ημερών τουλάχιστον για να απαντήσουν. Για τους εξαγωγείς η προθεσμία άρχεται από την ημερομηνία παραλαβής του ερωτηματολογίου, το οποίο εν προκειμένω τεκμαίρεται ότι λαμβάνεται μία εβδομάδα μετά την ημερομηνία αποστολής του στον εξαγωγέα ή διαβίβασής του στον ενδεδειγμένο διπλωματικό εκπρόσωπο της χώρας εξαγωγής. Είναι δυνατό να επιτραπεί παράταση της ανωτέρω τριακονθήμερης προθεσμίας, αφού ληφθούν δεόντως υπόψη οι προθεσμίες που ισχύουν για την έρευνα εφόσον το μέρος αποδεικνύει ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι για την παράταση από άποψη ειδικών περιστάσεων.»

7 Το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού είχε ως εξής:

«Ο δασμός αντιντάμπινγκ επιβάλλεται στο ύψος που αναλογεί σε κάθε περίπτωση, χωρίς διάκριση στις εισαγωγές ενός προϊόντος από κάθε πηγή ως προς τις οποίες [διαπιστώθηκε ότι] αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και προξενούν ζημία, με εξαίρεση τις εισαγωγές από εκείνες τις πηγές από τις οποίες έχουν γίνει δεκτές αναλήψεις υποχρεώσεων σε εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού. Ο κανονισμός περί επιβολής του δασμού καθορίζει τον δασμό που αντιστοιχεί σε κάθε προμηθευτή ή, αν αυτό είναι πρακτικώς ανέφικτο, και γενικά όπου εφαρμόζεται το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α), την οικεία προμηθεύτρια χώρα.

Στις περιπτώσεις όπου εφαρμόζεται το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α), ωστόσο, ορίζεται ο ατομικός δασμός για τους εξαγωγείς που μπορούν να αποδείξουν, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς, ότι:

α) σε περίπτωση εταιρειών που ελέγχονται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από αλλοδαπούς ή από κοινές επιχειρήσεις, οι εξαγωγείς είναι ελεύθεροι να επαναπατρίζουν κεφάλαια και κέρδη·

β) οι τιμές εξαγωγής και οι ποσότητες των εξαγόμενων προϊόντων, καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις πώλησης καθορίζονται ελεύθερα·

γ) η πλειοψηφία των μετοχών ανήκει σε ιδιώτες. Οι κρατικοί υπάλληλοι που έχουν καθήκοντα στο διοικητικό συμβούλιο ή κατέχουν βασικές διευθυντικές θέσεις πρέπει να αποτελούν μειονότητα, ή διαφορετικά πρέπει να αποδειχθεί ότι η εταιρεία είναι παρόλα αυτά επαρκώς ανεξάρτητη από κρατική παρέμβαση·

δ) οι πράξεις μετατροπής του συναλλάγματος πραγματοποιούνται σε τιμές της αγοράς, και

ε) η κρατική παρέμβαση δεν πρέπει να είναι τέτοια ώστε να επιτρέπει την καταστρατήγηση των μέτρων σε περίπτωση που καθορισθούν διαφορετικοί δασμολογικοί συντελεστές για τους μεμονωμένους εξαγωγείς.»

8 Το άρθρο 18 του κανονισμού αυτού προέβλεπε τα εξής:

«1. Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή γενικότερα δεν τις παρέχει εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία. Όταν διαπιστώνεται ότι ένα ενδιαφερόμενο μέρος έχει προσκομίσει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, τα εν λόγω στοιχεία δεν λαμβάνονται υπόψη και είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν τα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία. Τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με τις συνέπειες που επισύρει τυχόν άρνηση συνεργασίας.

[…]

3. Αν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι ενδεχομένως άρτιες από κάθε άποψη, λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες ελλείψεις δεν είναι τέτοιες, ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπεράσματος με ικανοποιητική ακρίβεια και υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται με τον δέοντα τρόπο και εγκαίρως, ότι είναι επαληθεύσιμες και ότι το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια.

[…]

6. Αν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται να συνεργασθεί ή συνεργάζεται μεν, αλλά μόνον εν μέρει και με τον τρόπο αυτό εμποδίζεται η πρόσβαση σε χρήσιμες πληροφορίες, το τελικό αποτέλεσμα ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκό για το εν λόγω μέρος από ό,τι θα ήταν αν είχε δεχθεί να συνεργασθεί.»

II. Το ιστορικό της διαφοράς και ο επίδικος κανονισμός

9 Κατά τη διάρκεια του 1993, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θέσπισε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ 30,6 % επί των εισαγωγών ποδηλάτων καταγωγής Κίνας στην Ένωση. Στη συνέχεια, ο δασμός αυτός αντιντάμπινγκ διατηρήθηκε στο ίδιο επίπεδο. Κατά τη διάρκεια του 2005, ο εν λόγω δασμός αυξήθηκε στο 48,5 % και στη συνέχεια διατηρήθηκε στο επίπεδο αυτό.

10 Στις 9 Μαρτίου 2012, η Επιτροπή ανακοίνωσε την αυτεπάγγελτη έναρξη ενδιάμεσης επανεξετάσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Κίνας, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

11 Τέσσερις όμιλοι Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων δήλωσαν ότι είχαν πραγματοποιήσει εξαγωγές προς την Ένωση κατά τη διάρκεια της περιόδου της έρευνας, η οποία κάλυπτε την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 31ης Δεκεμβρίου 2011. Μεταξύ των τεσσάρων αυτών ομίλων παραγωγών-εξαγωγέων περιλαμβανόταν ο όμιλος στον οποίο ανήκει η Giant (στο εξής: όμιλος Giant), εταιρία εγκατεστημένη στην Κίνα, η οποία κατασκευάζει ποδήλατα που προορίζονται για εγχώριες πωλήσεις και για εξαγωγή, περιλαμβανομένων των εξαγωγών προς την Ένωση. Ο μεγαλύτερος μέτοχος του ομίλου Giant είναι η G.M., εταιρία εγκατεστημένη στην Ταϊβάν. Δεδομένου ότι η κοινοπραξία Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (στο εξής: GP), η οποία είναι μία από τις εταιρίες που ανήκουν στον όμιλο Giant, είχε παύσει κάθε δραστηριότητα από τον Σεπτέμβριο του 2011 και βρισκόταν υπό εκκαθάριση, η Giant ζήτησε από την Επιτροπή να εξαιρεθεί η GP από την έρευνα.

12 Στις 15 Μαΐου 2012, η Επιτροπή απέστειλε στους μνημονευθέντες στην προηγούμενη σκέψη τέσσερις ομίλους παραγωγών-εξαγωγέων έντυπα αιτήσεως αναγνωρίσεως καθεστώτος οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ), σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β′, του βασικού κανονισμού. Με το έγγραφο που της απευθύνθηκε, η Giant πληροφορήθηκε ότι, αν επιθυμούσε να υπαχθεί σε ΚΟΑ, καθεμία από τις συνδεδεμένες εταιρίες που είναι εγκατεστημένες στην Κίνα έπρεπε να συμπληρώσει το έντυπο αιτήσεως αναγνωρίσεως ΚΟΑ, συμπεριλαμβανομένης της GP, δεδομένου ότι η εταιρία αυτή παρήγε ποδήλατα και ήταν ο μεγαλύτερος εξαγωγέας του ομίλου Giant προς την Ένωση κατά τη διάρκεια της περιόδου της έρευνας.

13 Στις 4 Ιουνίου 2012, η Giant υπέβαλε τα έντυπα αιτήσεως αναγνωρίσεως ΚΟΑ για έξι εταιρίες ανήκουσες στον όμιλο Giant, μεταξύ των οποίων συγκαταλεγόταν η GP. Στο έντυπο της αιτήσεώς της περί αναγνωρίσεως ΚΟΑ, η GP παρουσιάστηκε ως κοινοπραξία ιδρυθείσα από εταιρία εγκατεστημένη στην Ταϊβάν, ήτοι την B.I., η οποία ήταν συνδεδεμένη με την G.M., και δύο εταιρίες εγκατεστημένες στην Κίνα, την S. G. και την Jinshan Development and Construction (στο εξής: Jinshan). Η B.I. και η Jinshan κατείχαν εκάστη το 45 % των μεριδίων της GP και η S. G. κατείχε το 10 %.

14 Με έγγραφο της 14ης Ιουνίου 2012, η Επιτροπή ζήτησε διευκρινίσεις για τις σχέσεις μεταξύ του ομίλου Giant και της Jinshan. Βάσει προκαταρκτικής αξιολογήσεως, η Επιτροπή κατέληξε στο ότι ο όμιλος αυτός συνδεόταν με την Jinshan και ότι οι κύριες επενδύσεις της Jinshan αφορούσαν την κατασκευή και την πώληση ποδηλάτων. Κατά συνέπεια, η Giant πληροφορήθηκε ότι όφειλε να επιστρέψει το έντυπο αιτήσεως αναγνωρίσεως ΚΟΑ για την Jinshan και το σύνολο των εταιριών που ανήκαν στην εταιρία αυτή (στο εξής: όμιλος Jinshan). Η Επιτροπή ανέφερε ότι, ελλείψει των εντύπων αυτών, θα ελάμβανε αποφάσεις βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού, και θα απέρριπτε την αίτηση αναγνωρίσεως ΚΟΑ για το σύνολο του ομίλου Giant.

15 Στις 21 Ιουνίου 2012, η Giant υπέβαλε παρατηρήσεις επί του από 14 Ιουνίου 2012 εγγράφου της Επιτροπής. Μεταξύ άλλων, ανέφερε ότι, λόγω του ότι συνδεόταν μόνον εμμέσως με την Jinshan μέσω της GP και η Jinshan δεν ήταν παραγωγός του σχετικού προϊόντος, δεν όφειλε να υποβάλει αίτηση αναγνωρίσεως ΚΟΑ για την Jinshan.

16 Με έγγραφο της 4ης Ιουλίου 2012, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι θεωρούσε ότι η Giant συνδεόταν πράγματι με την Jinshan και ότι, εφόσον οι οντότητες του ομίλου Jinshan δεν είχαν συμπληρώσει το έντυπο αιτήσεως αναγνωρίσεως ΚΟΑ, είχε την πρόθεση να εφαρμόσει το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού και να απορρίψει την αίτηση αναγνωρίσεως ΚΟΑ του ομίλου Giant. Εξάλλου, η Επιτροπή ζήτησε εκ νέου από την Giant να υποβάλει απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ για το σύνολο των παραγωγών-εξαγωγέων ποδηλάτων που ήταν συνδεδεμένοι μαζί της, συμπεριλαμβανομένων αυτών που ανήκαν στον όμιλο Jinshan.

17 Με έγγραφο της 16ης Ιουλίου 2012, η Giant ανέφερε και πάλι ότι συνδεόταν μόνον εμμέσως με την Jinshan και ότι η Jinshan δεν ήταν, επομένως, υποχρεωμένη να συμπληρώσει αίτηση αναγνωρίσεως ΚΟΑ ούτε να απαντήσει στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ.

18 Στις 20 Ιουλίου 2012, η Giant έστειλε τις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ για ένδεκα εταιρίες του ομίλου Giant που μετέχουν στην παραγωγή και εξαγωγή του σχετικού προϊόντος, συμπεριλαμβανομένης της GP, καθώς και για έξι θυγατρικές πωλήσεων εγκατεστημένες στο έδαφος της Ένωσης.

19 Στις 28 Αυγούστου 2012, κατά τη διάρκεια ακροάσεως στα γραφεία της Επιτροπής, η Giant διατύπωσε αντιρρήσεις σχετικά με την πρόθεση της Επιτροπής να εφαρμόσει το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού στο πλαίσιο της αιτήσεώς της αναγνωρίσεως ΚΟΑ ισχυριζόμενη ότι δεν ήταν αναγκαίο ούτε δυνατό να υποβάλει αιτήσεις αναγνωρίσεως ΚΟΑ ούτε και απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο για τις λοιπές εταιρίες στις οποίες είχε επενδύσει η Jinshan.

20 Στις 23 Οκτωβρίου 2012, η Επιτροπή πληροφόρησε την Giant ότι, μην έχοντας λάβει αιτήσεις αναγνωρίσεως ΚΟΑ για τις εταιρίες που ανήκουν στον όμιλο Jinshan, της ήταν αδύνατο να εξετάσει επί της ουσίας την αίτησή της περί αναγνωρίσεως ΚΟΑ. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή αποφάσισε να εφαρμόσει το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και να μη λάβει υπόψη, στο σύνολό τους, τις πληροφορίες τις οποίες προσκόμισε η Giant σχετικά με την αίτησή της περί αναγνωρίσεως ΚΟΑ.

21 Στις 21 Μαρτίου 2013, η Επιτροπή πληροφόρησε την Giant ότι είχε την πρόθεση να εφαρμόσει το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και να λάβει τις αποφάσεις της με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία και για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής, δεδομένου ότι, ελλείψει πλήρων πληροφοριών για όλα τα συνδεδεμένα με την GP μέρη, ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθούν κατάλληλοι και αξιόπιστοι υπολογισμοί όσον αφορά την τιμή εξαγωγής και, επομένως, να καθορισθεί ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ για την GP και, ως εκ τούτου, για τον όμιλο Giant στο σύνολό του.

22 Στις 5 Ιουνίου 2013, το Συμβούλιο εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό. Ο κανονισμός αυτός διατήρησε τον οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ 48,5 % που εφαρμοζόταν στην Giant.

23 Στις αιτιολογικές σκέψεις 63 και 64 καθώς και 131 έως 138 του κανονισμού αυτού, το Συμβούλιο, αφενός, επιβεβαίωσε ότι έκανε χρήση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και δεν μπορούσε να καθορίσει ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ για τον όμιλο Giant και, αφετέρου, απέρριψε τα επιχειρήματα της Giant που αποσκοπούσαν να αποδείξουν ότι δεν υφίστατο κανένας κίνδυνος καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ αν υπολογιζόταν τέτοιο ατομικό περιθώριο για τον όμιλο Giant.

III. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

24 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Αυγούστου 2013, η Giant άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του επίδικου κανονισμού καθόσον την αφορούσε.

25 Προς στήριξη της προσφυγής της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η Giant προέβαλε οκτώ λόγους ακυρώσεως. Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε μόνον το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου καθώς και τον πέμπτο και τον έβδομο λόγο. Οι λόγοι αυτοί αφορούσαν κατ' ουσίαν, αφενός, την έννοια των «απαραίτητων πληροφοριών», κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και, αφετέρου, το ζήτημα κατά πόσον η άρνηση ατομικής μεταχειρίσεως μπορούσε να θεμελιωθεί στην ύπαρξη κινδύνου καταστρατηγήσεως.

26 Το Γενικό Δικαστήριο έκανε δεκτούς τους λόγους αυτούς και διαπίστωσε ότι έπρεπε να ακυρωθεί ο επίδικος κανονισμός καθόσον αφορούσε την Giant, χωρίς να απαιτείται να εξετασθούν οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως.

IV. Τα αιτήματα των διαδίκων στην αναιρετική δίκη

27 Η EBMA ζητεί από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

– να αποφανθεί επί της ουσίας και να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως ή να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να εκδώσει απόφαση επί της ουσίας της προσφυγής ακυρώσεως, και

– να καταδικάσει την Giant στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η EBMA κατά την αναιρετική διαδικασία και κατά την παρέμβασή της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

28 Η Giant ζητεί από το Δικαστήριο:

– να κρίνει την αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη ή/και προδήλως αβάσιμη και, κατά συνέπεια, να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της με αιτιολογημένη διάταξη, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου·

– σε κάθε περίπτωση, να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη ή/και ως αβάσιμη, και

– να καταδικάσει την EBMA στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

29 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζητούν από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

– να αποφανθεί επί της ουσίας και να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως ή να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να εκδώσει απόφαση επί της ουσίας της προσφυγής ακυρώσεως, και

– να καταδικάσει την Giant στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου.

V. Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

30 Η EBMA προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως. Ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος αφορούν εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού. Ο τρίτος λόγος αφορά πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν υφίσταται κίνδυνος καταστρατηγήσεως αν εφαρμοζόταν ατομικός δασμός αντιντάμπινγκ στην Giant.

31 Η Giant θεωρεί ότι οι τρεις αυτοί λόγοι προβάλλονται απαραδέκτως.

Α. Επί του παραδεκτού

32 Η Giant προβάλλει ένσταση απαραδέκτου της αιτήσεως αναιρέσεως, καθόσον οι τρεις προβαλλόμενοι από την ΕΒΜΑ λόγοι αναιρέσεως αφορούν την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, η οποία δεν εμπίπτει στον έλεγχο του Δικαστηρίου, δεδομένου ότι δεν προβάλλεται καμία παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών ή των αποδεικτικών στοιχείων.

33 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, από το άρθρο 256 ΣΛΕΕ και το άρθρο 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο, αφενός, για τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών, πλην της περιπτώσεως κατά την οποία η ανακρίβεια του περιεχομένου των διαπιστώσεών του οφείλεται στα υποβληθέντα σ' αυτό στοιχεία της δικογραφίας, και, αφετέρου, για την εκτίμηση των πραγματικών αυτών περιστατικών. Όταν το Γενικό Δικαστήριο έχει διαπιστώσει ή εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο, δυνάμει του άρθρου 256 ΣΛΕΕ, να ασκεί έλεγχο όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό των περιστατικών αυτών και τις έννομες συνέπειες που έχει συναγάγει το Γενικό Δικαστήριο. Συνεπώς, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να εξακριβώνει τα πραγματικά περιστατικά ούτε, καταρχήν, να εξετάζει τα αποδεικτικά στοιχεία που έλαβε υπόψη το Γενικό Δικαστήριο σε σχέση με τα περιστατικά αυτά. Επομένως, η εκτίμηση αυτή δεν συνιστά, υπό την επιφύλαξη της περιπτώσεως παραμορφώσεως των στοιχείων αυτών, νομικό ζήτημα υποκείμενο ως τέτοιο στον έλεγχο του Δικαστηρίου (απόφαση της 10ης Ιουλίου 2008, Bertelsmann και Sony Corporation of America κατά Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, σκέψη 29, καθώς και διατάξεις της 29ης Νοεμβρίου 2012, Δήμος Περάματος κατά Επιτροπής, C-647/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2012:764, σκέψη 28, και της 9ης Φεβρουαρίου 2017, Syndial κατά Επιτροπής, C-410/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:112, σκέψη 9).

34 Με τα επιχειρήματα που προβάλλει προς στήριξη του πρώτου και του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η ΕΒΜΑ προσάπτει καταρχήν, στο Γενικό Δικαστήριο, πρώτον, ότι ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, δεύτερον, ότι εφάρμοσε εσφαλμένως τη διάταξη αυτή στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της συνεργασίας της Giant, τρίτον, ότι επέβαλε στην Επιτροπή υπερβολικό βάρος αποδείξεως απαιτώντας από αυτήν να αποδείξει ότι οι πληροφορίες τις οποίες επιθυμούσε να λάβει από τις συνδεδεμένες εταιρίες ήταν «απαραίτητες» και, τέταρτον, ότι προέβη σε υποκατάσταση αιτιολογίας.

35 Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου αναιρέσεως, η ΕΒΜΑ προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επικαλεστεί τον κίνδυνο καταστρατηγήσεως για να δικαιολογήσει την άρνηση εφαρμογής ατομικού δασμού αντιντάμπινγκ στην Giant.

36 Καίτοι ορισμένα επιχειρήματα της ΕΒΜΑ θέτουν υπό αμφισβήτηση τις εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου περί των πραγματικών περιστατικών, οι τρεις αυτοί λόγοι αναιρέσεως εγείρουν, ωστόσο, ζητήματα ερμηνείας νομικών κανόνων εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου και, επομένως, αφορούν νομικά ζητήματα δυνάμενα να υποβληθούν στην εκτίμηση του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως.

37 Συνεπώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η προβληθείσα από την Giant ένσταση απαραδέκτου της αιτήσεως αναιρέσεως.

Β. Επί του πρώτου και του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

38 Ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορούν τις σκέψεις 56 έως 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

39 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η ΕΒΜΑ, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο και την Επιτροπή, υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι το ζήτημα που ετίθετο στην προκειμένη υπόθεση ήταν η εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού στην τιμή εξαγωγής της Giant, ενώ, με τον επίδικο κανονισμό, το Συμβούλιο εφάρμοσε τη διάταξη αυτή συνολικώς στον όμιλο Giant διότι δεν είχε στη διάθεσή του πλήρεις και εξαντλητικές πληροφορίες για τις συνδεδεμένες εταιρίες. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού αυτού.

40 Συναφώς, η ΕΒΜΑ διευκρινίζει ότι, δυνάμει των διατάξεων αυτών, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης μπορούν να χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα στοιχεία με τρεις τρόπους, ήτοι, πρώτον, συνολικώς, όσον αφορά όλες τις πληροφορίες και τα δεδομένα που προσκομίζει ένας διάδικος, δεύτερον, όσον αφορά ένα πλήρες σύνολο πληροφοριών ή δεδομένων, παραδείγματος χάρη μια αίτηση ατομικής μεταχειρίσεως, ή, τρίτον, όσον αφορά ορισμένες πτυχές ενός συνόλου πληροφοριών ή δεδομένων, παραδείγματος χάρη τις προμήθειες επί των εξαγωγικών πωλήσεων. Στη δεύτερη και στην τρίτη περίπτωση, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης αντικαθιστούν μόνον τις πληροφορίες ή τα δεδομένα που απορρίφθηκαν και χρησιμοποιούν τις λοιπές πληροφορίες ή τα λοιπά δεδομένα. Στην πρώτη περίπτωση, τα θεσμικά όργανα απορρίπτουν το σύνολο των πληροφοριών και δεδομένων που προσκομίσθηκαν.

41 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου, η ΕΒΜΑ, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο και την Επιτροπή, υποστηρίζει, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εξέταση της αρνήσεως συνεργασίας, υπό την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Πράγματι, η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου βασίζεται σε εσφαλμένη παραδοχή, ήτοι στο ότι οι πληροφορίες και τα δεδομένα που προσκόμισε η Giant παρέχουν στα θεσμικά όργανα της Ένωσης απλώς τη δυνατότητα να καθορίσουν την τιμή εξαγωγής. Σε ένα πρώτο στάδιο, οι απαραίτητες πληροφορίες αντιστοιχούν στις ελάχιστες βασικές πληροφορίες που είναι αναγκαίες για να έχουν τα θεσμικά αυτά όργανα πλήρη και ακριβή εικόνα του ομίλου Giant καθώς και των συνδεδεμένων εταιριών του. Τα προσκομισθέντα όμως από την Giant δεδομένα δεν ήταν επαρκή για τη δημιουργία της εικόνας αυτής. Δεύτερον, η ΕΒΜΑ υποστηρίζει ότι Γενικό Δικαστήριο κακώς επέβαλε στην Επιτροπή υπερβολικό βάρος αποδείξεως ζητώντας της να αποδείξει ότι οι πληροφορίες που επιθυμούσε να λάβει όσον αφορά τις συνδεδεμένες εταιρίες ήταν απαραίτητες. Τρίτον, η ΕΒΜΑ φρονεί ότι, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που έχουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή στις διαδικασίες αντιντάμπινγκ, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να υποκαταστήσει το Συμβούλιο κρίνοντας ότι τα συμπεράσματά του αντλούνται από ελλιπείς αποδείξεις.

42 Η Giant αμφισβητεί το βάσιμο των λόγων αυτών.

2. Εκτίμηση του Δικαστηρίου

43 Με τον πρώτο και δεύτερο λόγο αναιρέσεως, οι οποίοι πρέπει να συνεξετασθούν, η ΕΒΜΑ υποστηρίζει, αφενός, ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Αφετέρου, η ΕΒΜΑ υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το Γενικό Δικαστήριο υποκατέστησε παρανόμως την εκτίμηση του Συμβουλίου με τη δική του εκτίμηση.

α) Επί της πλάνης περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού

1) Επί της ερμηνείας του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού

44 Η ΕΒΜΑ εκτιμά, κατ' ουσίαν, ότι η κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, περιλαμβανόμενη μεταξύ άλλων στη σκέψη 77 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με την οποία το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού χρησιμοποιώντας τα διαθέσιμα στοιχεία για τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής, βασίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της διατάξεως αυτής.

45 Κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης επιτρέπεται να χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα στοιχεία για να συναγάγουν προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, ιδίως όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή δεν τις παρέχει εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο κανονισμός αυτός.

46 Ο βασικός κανονισμός δεν περιλαμβάνει ορισμό των «απαραίτητων πληροφοριών». Επομένως, για να προσδιοριστεί το περιεχόμενο του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, πρέπει να ληφθούν συγχρόνως υπόψη το γράμμα του, το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται και οι σκοποί του (βλ., συναφώς, απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου, C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269, σκέψη 52 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

47 Πρώτον, όσον αφορά το γράμμα του άρθρου 18, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, το επίθετο «απαραίτητος» παραπέμπει, υπό τη συνήθη έννοιά του, σε αυτό που απαιτείται ή είναι αναγκαίο για την επίτευξη συγκεκριμένου σκοπού. Επομένως, μόνον οι πληροφορίες άνευ των οποίων δεν μπορεί να ολοκληρωθεί η έρευνα αντιντάμπινγκ μπορούν να θεωρηθούν «απαραίτητες», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

48 Εξάλλου, η εν λόγω διάταξη διευκρινίζει ότι τα διαθέσιμα στοιχεία, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν προσκομίζει τις απαραίτητες πληροφορίες, πρέπει να χρησιμεύουν για την εξαγωγή προσωρινών ή τελικών συμπερασμάτων, είτε καταφατικών είτε αποφατικών.

49 Επομένως, οι πληροφορίες θεωρούνται «απαραίτητες» εφόσον καθιστούν δυνατή, σε μια συγκεκριμένη έρευνα, την εξαγωγή συμπερασμάτων. Δεδομένου ότι ένα πληροφοριακό στοιχείο μπορεί να καταστήσει δυνατή την εξαγωγή των εν λόγω συμπερασμάτων σε μια έρευνα και να μην είναι χρήσιμο σε μια άλλη, πρέπει να θεωρηθεί ότι η εκτίμηση βάσει της οποίας καθορίζεται αν ένα συγκεκριμένο πληροφοριακό στοιχείο συνιστά «απαραίτητη πληροφορία», κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, πρέπει να πραγματοποιείται λαμβανομένων υπόψη των ειδικών περιστάσεων κάθε έρευνας, και όχι με αφηρημένο τρόπο.

50 Δεύτερον, όσον αφορά το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, επισημαίνεται ότι το άρθρο 5, παράγραφος 10, του κανονισμού αυτού ορίζει ότι η ανακοίνωση για την κίνηση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, την οποία πρέπει να δημοσιεύσει η Επιτροπή, καθορίζει την προθεσμία εντός της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέλη πρέπει να αναγγελθούν, να γνωστοποιήσουν γραπτώς τις απόψεις τους και να υποβάλουν τυχόν στοιχεία, προκειμένου οι εν λόγω απόψεις και τα στοιχεία να ληφθούν υπόψη κατά την έρευνα αντιντάμπινγκ. Περαιτέρω, το άρθρο 5, παράγραφος 11, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι η Επιτροπή ενημερώνει για την έναρξη της έρευνας αυτής μεταξύ άλλων τους εξαγωγείς, τους εισαγωγείς και τις αντιπροσωπευτικές ενώσεις των εισαγωγέων ή των εξαγωγέων τους που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται. Επιπλέον, από το άρθρο 6, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού προκύπτει ότι οι υπηρεσίες της Επιτροπής ετοιμάζουν

ερωτηματολόγιο για τη συλλογή των απαραίτητων πληροφοριών για την εν λόγω έρευνα. Το ερωτηματολόγιο αυτό διαβιβάζεται στα ενδιαφερόμενα μέρη, τα οποία έχουν, καταρχήν, στη διάθεσή τους 30 ημέρες για να απαντήσουν.

51 Συνεπώς, από το άρθρο 5, παράγραφοι 10 και 11, καθώς και από το άρθρο 6, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υποχρεούνται να προσκομίσουν στις υπηρεσίες της Επιτροπής τις πληροφορίες που θα της επιτρέψουν να διενεργήσει την έρευνα αντιντάμπινγκ. Ως εκ τούτου, υπό το πρίσμα των διατάξεων αυτών, η έννοια των «απαραίτητων πληροφοριών», που περιλαμβάνεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, παραπέμπει στις ίδιες αυτές πληροφορίες.

52 Εξάλλου, από το άρθρο 18, παράγραφοι 3 και 6, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι οι πληροφορίες τις οποίες τα ενδιαφερόμενα μέρη υποχρεούνται να προσκομίσουν στην Επιτροπή πρέπει να χρησιμοποιηθούν από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης για να συναχθούν τα συμπεράσματα της έρευνας αντιντάμπινγκ και ότι τα ίδια αυτά μέρη δεν πρέπει να παραλείψουν κρίσιμες πληροφορίες. Εφόσον ένα ιδιαίτερο πληροφοριακό στοιχείο μπορεί να διαδραματίσει αποφασιστικό ρόλο σε μια έρευνα και να μην είναι κρίσιμο σε μιαν άλλη, από το άρθρο 18, παράγραφοι 3 και 6, του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι ο «απαραίτητος» χαρακτήρας συγκεκριμένου πληροφοριακού στοιχείου εκτιμάται κατά περίπτωση.

53 Ως εκ τούτου, η ανάλυση του πλαισίου του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ενισχύει την ερμηνεία της έννοιας των «απαραίτητων πληροφοριών» όπως αυτή προκύπτει μετά τη γραμματική ανάλυση της διατάξεως αυτής. Επομένως, οι πληροφορίες θεωρούνται «απαραίτητες», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, αν δύνανται να παράσχουν στα θεσμικά όργανα της Ένωσης τη δυνατότητα εξαγωγής των συμπερασμάτων που επιβάλλονται στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ, η δε εκτίμηση του «απαραίτητου» χαρακτήρα μιας πληροφορίας πραγματοποιείται κατά περίπτωση.

54 Τρίτον, στον ορισμό των «απαραίτητων πληροφοριών» πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο σκοπός του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού. Συναφώς, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 50 των προτάσεών του, εναπόκειται στην Επιτροπή, υπό την ιδιότητά της ως ερευνούσας αρχής, να διαπιστώνει την ύπαρξη ντάμπινγκ, ζημίας και αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας. Εντούτοις, καμία διάταξη του βασικού κανονισμού δεν χορηγεί στην Επιτροπή την εξουσία να επιβάλει στα ενδιαφερόμενα μέρη τη συμμετοχή τους στην έρευνα ή την προσκόμιση πληροφοριών. Επομένως, η Επιτροπή στηρίζεται στην οικειοθελή συνεργασία των ενδιαφερομένων μερών προκειμένου να λάβει τις απαραίτητες πληροφορίες (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψεις 31 και 32).

55 Στο πλαίσιο αυτό, από την αιτιολογική σκέψη 28 του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να προβλέψει ότι, όσον αφορά τα μέρη που δεν συνεργάζονται με ικανοποιητικό τρόπο, μπορούν να χρησιμοποιηθούν άλλες πληροφορίες για την εξαγωγή συμπερασμάτων και οι πληροφορίες αυτές μπορούν να είναι λιγότερο ευνοϊκές για τα εν λόγω μέρη από ό,τι θα ήταν αν αυτά είχαν δεχθεί να συνεργαστούν. Επομένως, ο σκοπός του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού είναι να παρέχεται στην Επιτροπή η δυνατότητα να συνεχίσει την έρευνα έστω και αν τα ενδιαφερόμενα μέρη αρνούνται να συνεργαστούν ή συνεργάζονται με μη ικανοποιητικό τρόπο.

56 Συνεπώς, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 53 και 54 των προτάσεών του, δεδομένου ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υποχρεούνται να συνεργάζονται με κάθε δυνατή επιμέλεια, τα μέρη αυτά πρέπει να παρέχουν όλες τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους και τις οποίες τα θεσμικά όργανα της Ένωσης θεωρούν απαραίτητες για να συναγάγουν τα συμπεράσματά τους.

57 Επομένως, από το γράμμα, το πλαίσιο και τον σκοπό του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η έννοια των «απαραίτητων πληροφοριών» παραπέμπει στις πληροφορίες που έχουν στην κατοχή τους τα ενδιαφερόμενα μέρη και τις οποίες τα θεσμικά όργανα της Ένωσης τους ζητούν να προσκομίσουν για να συναγάγουν τα συμπεράσματα που επιβάλλονται στο πλαίσιο της έρευνας αντιντάμπινγκ.

58 Υπό το πρίσμα ακριβώς της έννοιας των «απαραίτητων πληροφοριών», όπως καθορίστηκε στη προηγούμενη σκέψη, πρέπει να εξετασθεί αν το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, κρίνοντας ότι το Συμβούλιο κακώς χρησιμοποίησε τα διαθέσιμα στοιχεία για τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής.

2) Επί της εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού από το Γενικό Δικαστήριο

59 Πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από την εσφαλμένη παραδοχή επί της οποίας στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, επισημαίνεται ότι η EBMA θεωρεί, κατ' ουσίαν, ότι το Γενικό Δικαστήριο παρερμήνευσε τον επίδικο κανονισμό. Κατ' αυτήν, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι το ζήτημα που ετίθετο εν προκειμένω ήταν η εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού στην τιμή εξαγωγής της Giant, ενώ, με τον επίδικο κανονισμό, το Συμβούλιο εφάρμοσε τη διάταξη αυτή γενικώς στον όμιλο Giant διότι δεν είχε στη διάθεσή του πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τις συνδεδεμένες εταιρίες.

60 Συναφώς, όπως παρατήρησε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 67 των προτάσεών του, το Συμβούλιο ανέφερε, στην αιτιολογική σκέψη 131 του επίδικου κανονισμού, ότι το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού εφαρμόστηκε για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής. Εξάλλου, από τη σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι το Γενικό Δικαστήριο θέλησε να απαντήσει στο επιχείρημα της Giant σύμφωνα με το οποίο, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται το Συμβούλιο με τον επίδικο κανονισμό, οι ζητηθείσες από την Επιτροπή πληροφορίες για τις εταιρίες του ομίλου Jinshan δεν ήταν απαραίτητες για τον υπολογισμό αξιόπιστης τιμής εξαγωγής και, ως εκ τούτου, για τον καθορισμό του ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ. Τέλος, στη σκέψη 23 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο μνημόνευσε επιστολή της Επιτροπής προς την Giant, με ημερομηνία 21 Μαρτίου 2013, με την οποία η Επιτροπή την πληροφορούσε ότι είχε την πρόθεση να εφαρμόσει τη διάταξη αυτή για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής.

61 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα ότι το Γενικό Δικαστήριο βασίστηκε σε εσφαλμένη παραδοχή κρίνοντας ότι το ζήτημα που ετίθετο εν προκειμένω ήταν η εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού στην τιμή εξαγωγής.

62 Δεύτερον, όσον αφορά την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τη συνεργασία της Giant, όπως παρατηρήθηκε στη σκέψη 57 της παρούσας αποφάσεως, η έννοια των «απαραίτητων πληροφοριών» αφορά τις πληροφορίες βάσει των οποίων τα θεσμικά όργανα της Ένωσης μπορούν να συναγάγουν τα συμπεράσματα που επιβάλλονται στο πλαίσιο της έρευνας αντιντάμπινγκ.

63 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, στις σκέψεις 63 έως 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αν οι πληροφορίες σχετικά με τις εταιρίες του ομίλου Jinshan, τις οποίες επιθυμούσαν να λάβουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης για να καθορίσουν, μεταξύ άλλων, την τιμή εξαγωγής της Giant, μπορούσαν να επηρεάσουν τον καθορισμό της τιμής αυτής. Στη σκέψη 74 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι πληροφορίες αυτές ήταν αλυσιτελείς στο πλαίσιο του υπολογισμού της τιμής εξαγωγής.

64 Υπό τις συνθήκες αυτές, λαμβανομένης υπόψη της έννοιας των «απαραίτητων πληροφοριών» που καθορίστηκε στη σκέψη 57 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει να θεωρηθεί ότι Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο, έκρινε, στη σκέψη 77 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, χρησιμοποιώντας τα διαθέσιμα στοιχεία για τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής.

65 Τρίτον, δεν ευσταθεί το επιχείρημα που αντλείται από το ότι το Γενικό Δικαστήριο επέβαλε υπερβολικό βάρος αποδείξεως στα θεσμικά όργανα της Ένωσης ζητώντας τους να αποδείξουν ότι οι πληροφορίες των οποίων επιθυμούσαν τη γνωστοποίηση ήταν «απαραίτητες». Πράγματι, από τις σκέψεις 54 και 57 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι στα θεσμικά αυτά όργανα εναπόκειται να αποδείξουν την ύπαρξη ντάμπινγκ, ζημίας και αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας αυτής και, ως εκ τούτου, επίσης, τον «απαραίτητο» χαρακτήρα μιας πληροφορίας για να συναγάγουν τα συμπεράσματα που επιβάλλονται στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ.

66 Επομένως, το επιχείρημα της EBMA ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

β) Επί του επιχειρήματος που αντλείται από το ότι το Γενικό Δικαστήριο υποκατέστησε παρανόμως τα θεσμικά όργανα της Ένωσης

67 Η EBMA υποστηρίζει ότι, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως των θεσμικών οργάνων της Ένωσης στις διαδικασίες αντιντάμπινγκ, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να υποκαταστήσει τα θεσμικά αυτά όργανα κρίνοντας ότι τα συμπεράσματα τους αντλούνται από ελλιπείς πληροφορίες. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του την ευρεία αυτή εξουσία εκτιμήσεως και υπερέβη την εξουσία του δικαστικού ελέγχου.

68 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ειδικότερα, σε ζητήματα μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που οφείλουν να εξετάζουν. Ο δικαστικός έλεγχος μιας τέτοιας εκτιμήσεως πρέπει, συνεπώς, να περιορίζεται στον έλεγχο της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας, της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή και της απουσίας πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή καταχρήσεως εξουσίας (απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 63 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

69 Περαιτέρω, το Δικαστήριο έχει επίσης κρίνει ότι ο εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου έλεγχος των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στήριξαν τις διαπιστώσεις τους δεν αποτελεί νέα εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών η οποία υποκαθιστά εκείνη των εν λόγω οργάνων. Ο έλεγχος αυτός δεν θίγει την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως των θεσμικών αυτών οργάνων στον τομέα της εμπορικής πολιτικής, αλλά περιορίζεται στη διαπίστωση του αν τα εν λόγω στοιχεία είναι ικανά να στηρίξουν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν τα θεσμικά όργανα. Συνεπώς, εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο όχι μόνο να ελέγχει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων έγινε επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά οφείλει επίσης να ελέγχει αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των ληπτέων υπόψη συναφών στοιχείων για την εκτίμηση μιας σύνθετης καταστάσεως και αν είναι ικανά να θεμελιώσουν τα εξ αυτών αντλούμενα συμπεράσματα (απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, Maxcom κατά City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P και C-260/15 P, EU:C:2017:62, σκέψη 89 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

70 Όπως προκύπτει όμως από τη σκέψη 63 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απλώς ήλεγξε την εκ μέρους του Συμβουλίου τήρηση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, βάσει των πραγματικών στοιχείων που του προσκομίσθηκαν. Έκρινε ότι, στη συγκεκριμένη κατάσταση, το θεσμικό αυτό όργανο δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα στοιχεία για να καθορίσει την τιμή εξαγωγής της Giant καθόσον, αφενός, βάσει των παρασχεθεισών από την Giant πληροφοριών μπορούσε να αποκλεισθεί ο απαραίτητος χαρακτήρας των πληροφοριών σχετικά με τις εταιρίες του ομίλου Jinshan για τον υπολογισμό αυτής της τιμής εξαγωγής και, αφετέρου, το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν ήταν σε θέση να διευκρινίσει ποια πρόσθετη πληροφορία σχετικά με τις εταιρίες αυτές θα μπορούσε να αποβεί απαραίτητη για τον υπολογισμό της εν λόγω τιμής εξαγωγής.

71 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπερέβη τα όρια του δικαστικού ελέγχου τον οποίο υποχρεούται να πραγματοποιεί υπό το πρίσμα της παρατεθείσας στη σκέψη 68 της παρούσας αποφάσεως νομολογίας.

72 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

Γ. Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

73 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η EBMA, υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο, αμφισβητεί τις σκέψεις 79 έως 91 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επικαλεσθεί τον κίνδυνο καταστρατηγήσεως για να δικαιολογήσει την άρνηση εφαρμογής ατομικού δασμού αντιντάμπινγκ στην Giant.

74 Η EBMA θεωρεί, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε εσφαλμένως στην παραδοχή ότι η υπόθεση αφορά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής. Βάσει της εσφαλμένης αυτής παραδοχής, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 81 και 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν μπορούσαν να επικαλεστούν τον κίνδυνο καταστρατηγήσεως εφόσον δεν εφάρμοσαν το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και δεν επικαλέστηκαν καμία άλλη διάταξη του κανονισμού αυτού προβλέπουσα ότι η ύπαρξη κινδύνου καταστρατηγήσεως μπορεί να δικαιολογήσει την άρνηση εφαρμογής ατομικού δασμού αντιντάμπινγκ σε ορισμένο παραγωγό-εξαγωγέα.

75 Δεύτερον, στην περίπτωση των συνδεδεμένων εταιριών, όπως οι όμιλοι Giant και Jinshan, υφίσταται πάντοτε κίνδυνος καταστρατηγήσεως αν επιβληθεί σε συνδεδεμένη οντότητα χαμηλότερος δασμός αντιντάμπινγκ από αυτόν άλλης οντότητας του ιδίου ομίλου. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η εγκαθιδρυθείσα από την Ένωση πρακτική συνίσταται στην εφαρμογή δασμών αντιντάμπινγκ σε επίπεδο ομίλου και όχι σε επίπεδο οντότητας. Ως εκ τούτου, η σκέψη 83 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η οποία αναφέρεται στον θεωρητικό κίνδυνο καταστρατηγήσεως μεταξύ μη συνδεδεμένων εταιριών, είναι, κατά την αναιρεσείουσα, θεμελιωδώς ελαττωματική και ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, δεδομένου ότι η καταστρατήγηση είναι πιθανότερη και δυσκολότερα εντοπίσιμη μεταξύ συνδεδεμένων εταιριών. Εξάλλου, η σκέψη 84 της αποφάσεως αυτής είναι, κατά την EBMA, αλυσιτελής. Συγκεκριμένα, οι εκθέσεις της ειδικής ομάδας και του δευτεροβάθμιου οργάνου επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ για τις οποίες γίνεται λόγος στη σκέψη αυτή αφορούν το συμβατό του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού με το άρθρο 9.2 της συμφωνίας περί της εφαρμογής του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103).

76 Τρίτον, όσον αφορά τις σκέψεις 85 έως 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η ΕΒΜΑ επισημαίνει ότι δεν αποκλείεται οι όμιλοι Giant και Jinshan να ήταν συνδεδεμένοι κατά την περίοδο της έρευνας πέραν όσων προκύπτουν από τις απαντήσεις της Giant στο ερωτηματολόγιο και τις οικονομικές καταστάσεις της Jinshan.

77 Η Giant αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων αυτών.

2. Εκτίμηση του Δικαστηρίου

78 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η ΕΒΜΑ προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε, στις σκέψεις 79 έως 91 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επικαλεσθεί τον κίνδυνο καταστρατηγήσεως για να δικαιολογήσει την άρνηση εφαρμογής ατομικού δασμού αντιντάμπινγκ στην Giant.

79 Πρώτον, η ΕΒΜΑ αμφισβητεί τις σκέψεις 81 και 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Στη σκέψη 81 της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε το περιεχόμενο του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Στη σκέψη 82 της εν λόγω αποφάσεως, έκρινε ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να επικαλεσθεί την ύπαρξη κινδύνου καταστρατηγήσεως προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη χορήγηση ατομικού δασμού αντιντάμπινγκ εφόσον, αφενός, η διάταξη αυτή δεν ελήφθη υπόψη κατά την εξέταση της καταστάσεως της Giant και, αφετέρου, δεν έγινε επίκληση καμίας άλλης διατάξεως του βασικού κανονισμού προβλέπουσας τη συνεκτίμηση του κινδύνου καταστρατηγήσεως.

80 Η ΕΒΜΑ υποστηρίζει ότι οι εν λόγω σκέψεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως στηρίζονται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι η υπόθεση αφορά τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής. Όπως, όμως, προκύπτει από τις σκέψεις 60 και 61 της παρούσας αποφάσεως, το Συμβούλιο εφάρμοσε πράγματι το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού στον καθορισμό της τιμής εξαγωγής, όπερ αμφισβήτησε η Giant τόσο στο πλαίσιο της έρευνας αντιντάμπινγκ όσο και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

81 Συνεπώς, το επιχείρημα που αντλείται από την εσφαλμένη αυτή παραδοχή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

82 Δεύτερον, η ΕΒΜΑ αμφισβητεί τις σκέψεις 83 και 84 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Στις σκέψεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να στηριχθεί μόνο σε υποθετικό κίνδυνο καταστρατηγήσεως. Το Γενικό Δικαστήριο έκανε επίσης, συναφώς, μνεία ορισμένων εκθέσεων της ειδικής ομάδας και του δευτεροβάθμιου οργάνου επιλύσεως διαφορών του ΠΟΕ.

83 Κατά την ΕΒΜΑ, η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου, στις εν λόγω σκέψεις, είναι πλημμελής δεδομένου ότι, στην περίπτωση συνδεδεμένων εταιριών, υφίσταται πάντοτε κίνδυνος καταστρατηγήσεως.

84 Το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί. Πράγματι, καίτοι ο κίνδυνος καταστρατηγήσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ είναι μεγαλύτερος προκειμένου για συνδεδεμένους εξαγωγείς στους οποίους θα επιβάλλονταν διαφορετικοί συντελεστές δασμών αντιντάμπινγκ, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης υποχρεούνται εντούτοις να αποδεικνύουν ότι, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεων της συγκεκριμένης έρευνας, ο κίνδυνος αυτός είναι αποδεδειγμένος.

85 Όπως ορθώς παρατήρησε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 83 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία η χορήγηση ατομικού δασμού θα εξηρτάτο μόνον από τη διακριτική ευχέρεια των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

86 Κατά τα λοιπά, η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, σύμφωνα με το οποίο ατομικός δασμός αντιντάμπινγκ μπορεί να καθοριστεί για τους εξαγωγείς από τους οποίους αποδεικνύεται, με βάση δεόντως τεκμηριωμένα αιτήματα, ότι, μεταξύ άλλων, η κρατική παρέμβαση δεν μπορεί να επιτρέψει την καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ. Συνεπώς, δεν τεκμαίρεται ούτε η απουσία κινδύνου καταστρατηγήσεως ούτε η ύπαρξή του.

87 Τρίτον, όσον αφορά τις σκέψεις 85 έως 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η EBMA εκτιμά ότι δεν αποκλείεται οι όμιλοι Giant και Jinshan να ήταν συνδεδεμένοι κατά τη διάρκεια της περιόδου διεξαγωγής της έρευνας.

88 Στις σκέψεις 85 έως 89 της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο κατέδειξε ότι οι πληροφορίες που είχαν στη διάθεσή τους τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, κατά την έκδοση του επίδικου κανονισμού, ήταν επαρκείς ώστε να συναγάγουν ότι δεν υπήρχε κίνδυνος καταστρατηγήσεως μεταξύ του ομίλου Giant και του ομίλου Jinshan.

89 Συναφώς, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 108 των προτάσεών του, καίτοι η EBMA ισχυρίζεται ότι δεν αποκλείεται η ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ των ομίλων Giant και Jinshan, δεν αμφισβητεί εντούτοις τα στοιχεία που εκτίθενται στις σκέψεις 86 έως 89 της εν λόγω αποφάσεως και βάσει των οποίων έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι δεν υπήρχε τέτοιος σύνδεσμος.

90 Επομένως, το επιχείρημα το οποίο αντλείται από το ότι, αντιθέτως προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, δεν αποκλείεται η ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ των ομίλων Giant και Jinshan κατά την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο, καθώς και ο τρίτος λόγος αναιρέσεως στο σύνολό του.

91 Κατόπιν όλων των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

92 Βάσει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, οσάκις η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων. Το άρθρο 138, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο έχει εφαρμογή στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, προβλέπει, αφενός, ότι ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εάν υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου και, αφετέρου, ότι το Δικαστήριο αποφασίζει για την κατανομή των εξόδων όταν οι ηττηθέντες διάδικοι είναι περισσότεροι του ενός.

93 Επειδή η Giant ζήτησε την καταδίκη της EBMA στα δικαστικά έξοδα και η EBMA ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα της Giant. Επειδή το Συμβούλιο ηττήθηκε, θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

94 Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι πρωτοδίκως παρεμβαίνων που έλαβε μέρος στην ενώπιον του Δικαστηρίου έγγραφη ή προφορική διαδικασία φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

95 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει τη European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) να φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα δικαστικά έξοδα της Giant (China) Co. Ltd.

3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(υπογραφές)